

Společný pastýřský list biskupů o katechezi

(přečtete při bohoslužbách v neděli 14. června 2015)

Vážení rodiče, sestry a bratři,

na konci školního roku je vhodná příležitost poděkovat Pánu Bohu za děti, které svěřil do naší péče, za učitele, kteří usilují o jejich výchovu, včetně obětavých katechetů a kněží. Když apoštolové posílali maminky s dětmi pryč, aby Pána Ježíše neobtěžovaly, řekl jim Ježíš: *Nechte maličké přijít ke mně, neboť takovým patří Boží království.* Mezi maličké zajisté patří nejen ti šestiletí, ale třeba i šestnáctiletí. Ježíš se raduje z blízkosti všech, všichni jsme Božími dětmi a rodiče mají důležitý úkol: prosit Pána Boha o pomoc při výchově svých dětí a umožnit, aby Pán Ježíš mohl v jejich rodině konat své dílo.

Na prvním místě je třeba upozornit na seznamování s pravdami naší víry při výuce náboženství, při poznávání základů křesťanství. Je to důležité, vždyť nedůvěra k církvi je v naší společnosti způsobena především velikou neznalostí základních pravd o Bohu a církvi, která někdy překvapuje i u lidí vzdělaných. Mladí lidé by se měli dozvídat o smyslu života, o Boží lásce, která v Kristu přišla na svět, o hříchu, který můžeme s pomocí Boží překonávat, o následování Dobrého pastýře, našeho Pána Ježíše Krista.

Při hodinách náboženství se mládež neseznamuje jen s pravdami víry, ale také se spolužáky, s kamarády. Spoluvytváří společenství, které je pro jejich životní zakotvení důležité zvláště v době dospívání. Náš Pán řekl: *Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.* Církev je společenství! Společně se učíme pomáhat jeden druhému, naslouchat jeden druhému, vytvářet přátelské vztahy, společně směřujeme do Božího království. Proto je užitečné navázat na školní rok vhodným prázdninovým setkáním, křesťanským táborem či chaloupkou, kde je možné sdílet svou víru s ostatními.

Seznamování s životem církve a prožívání společenství by mělo vyústit v pravidelnou účast na mši svaté. Proč? Při mši svaté nám Pán Ježíš nabízí sebe a radí: *Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj.* Není proto správné připravit dítě na první svaté přijímání, a pak připustit, aby se s Pánem Ježíšem již nesetkávalo. Při každé mši svaté nasloucháme Božímu slovu, můžeme přijímat Pána Ježíše v eucharistii, potřebujeme požehnání do dalších dnů. Vždyť cesta následování Dobrého pastýře vede až do Božího království.

Vážení rodiče, víte, že duchovní život každého dítěte začíná v rodině modlitbou a způsobem života rodičů. Příklad svým dětem dáváte tím, že kladete důraz na hodnoty, kterými svět opovrhne, nebo je považuje za zbytečné. Církev od rodičů očekává, že budou ve svých dětech upevňovat vztah k Bohu a nedají ničemu přednost před nabídkami našeho Pána. On řekl: *Hleďte nejprve Boží království, ostatní vám bude přidáno.* Všechny možné kroužky, různé aktivity, sport a další mohou být užitečné, ale ne na prvním místě. Pokud nějaké dítě řekne, že je to v kostele nebo na náboženství nebaví, udělejte všechno proto, aby je to bavilo, zajímalo, obohacovalo. Není správné být otroky počítačů a televize, zvláště když víme, že nás nedovedou k Bohu. Dítě vycítí, zda rodiče žijí tím, co doporučují, zda to nejsou jenom slova.

Bůh vám k tomu žehnej, stojíme za vámi a žehnáme vám!

Vaši čeští a moravští biskupové